

[Margrete Auken]

nemlig trafikken, hvor vi har fået en tilkendegivelse af, hvad der vil være regeringens bidrag, når man skal gøre noget ved energiforbruget dér.

Et tungtvejende argument – det ved den tidligere trafikpolitiske ordfører godt – for at gå ind for en fast forbindelse over Storebælt var, at man reducerede energiforbruget og dermed altså også forureningen ved at lave den faste forbindelse. Hvad har man så gjort? Man har uden videre fundet sig i, at hele den gevinst sættes over styr. Miljøministeren har i et svar til Miljøudvalget for nylig erkendt, at det blev sat over styr, når man hængte motorvejen oven på jernbanen.

Og det, der står i redegørelsen i dag, er: Nå ja, det må så være sådan, den gevinst er der, men den bliver muligvis sat over styr. Der står i den redegørelse, som er kommet i dag, og som ministeren er med til at udsende, at skal der sættes ind mod biltrafikkens bidrag til luftforurening – og det er altså også energiforbruget – må dette ske på generelt plan, ikke ved kunstigt at hindre en tidssvarende trafikafvikling i landets mest betydningsfulde samfærdselspunkt.

Ministeren ved udmærket godt, at der findes en tidssvarende model, som bevarer denne gode hensigt, som ministeren har stået og talt om, men ministeren har ingenting gjort for at få den igennem. Det har i hvert fald ikke sat sig spor.

Nu siger vi: Skal man gøre et eller andet, så kan det være i den retning. Men der skal ikke gøres noget! Og det fortvivlende er, at hver eneste gang vi kommer fra alle de dér flotte ord – hvor jeg tror, at vi kunne synge amen i kor herinde – til de konkrete ting, så er der bare ikke noget at hente. Jeg synes nok, at det har været rystende i dag at opleve, at ministeren har været villig til at slippe det papir løs.

Energiministeren (Bilgrav-Nielsen):

Jeg beklager, hr. formand, at jeg må lade mig provokere til at tage ordet her, selv om jeg synes, det er en uskik, at vi ved indgangen til en debat om et seriøst lovforslag skal have den slags udvekslinger af meninger om den sag, der jo dybest set handler om, at fru Margrete Auken er utilfreds med, at der skal bygges en fast forbindelse over Storebælt. Det kan der være mange gode grunde til at være, men jeg synes ikke, det er fornuftigt ved enhver given lejlighed at drøfte denne sag.

De problemer, der har at gøre med trafikenergiforbruget, vil også være et emne, der bliver grundigt behandlet i regeringens Brundtlandredegørelse til Folketinget.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg kan ikke tage mig af, at ministeren synes, at det er forkert, at vi bruger Folketingets talerstol til at debattere de emner, der er på dagsordenen. Jeg beklager meget, at det fornærmer ministeren, men der er faktisk en reduktion af energiforbruget på dagsordenen.

Ministeren har holdt en tale, så tårerne stod os ud af øjnene, og så går jeg op og gør opmærksom på, hvad ministeren udmærket godt ved, at jeg har været med til at støtte – det ved ministeren også godt – at vi byggede jernbaneforbindelsen. Det ved ministeren udmærket godt, og ministeren har selv ønsket det. Og ministeren ved godt, at vi var på rette vej med denne jernbaneforbindelse. Og så fordi ministeren er blevet viklet ind i et tæppe fra top til tå, så man ikke kan se andet end lige øjnene, der vipper, så må vi ikke have lov til at diskutere ved denne her lejlighed, at der på et af de tungeste områder inden for energiforbruget ikke gøres nogen verdens ting, og at man ikke agter at gøre noget, men lader udviklingen køre derudad.

Udviklingen er under alle omstændigheder sådan, at hvis ikke man går ind med rabiater til tag nu, så får vi en fordobling af energiforbruget i denne sektor. Energiforbruget handler jo ikke kun om kraftværker. Det ved ministeren også godt, og ministeren har deltaget i konferencer og siddet og nikket i takt, da man beskrev, hvor meget energi der bliver brugt i transportsektoren.

Jeg synes, at det er forfærdeligt, at vi nu må konstatere, at på det her tunge område har man ikke noget at stille op. Selvfølgelig kan man, hvis man er i det meget giftige hjørne, se frem til den redegørelse, der kommer, når trafikministerens store bidrag til Brundtlandkommissionen skal på banen. Det bliver selvfølgelig i sig selv et show at opleve, når han står dér uden at have noget at gribe eller gøre i.

Men det ville jo være interessant, om en radikal minister her kunne sige, at man var opmærksom på det her, og at man var villig til at diskutere, om ikke både økonomiske og miljømæssige hensyn gjorde, at man kunne lave no-